

سنجهش و ارزیابی اثرات حکمرانی خوب شهری بر زیست‌پذیری شهرها (مطالعه موردی: شهر بوشهر)

کرامت‌الله زیاری^۱: استاد گروه جغرافیای انسانی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

احمد پوراحمد: استاد گروه جغرافیای انسانی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

حسین حاتمی نژاد: دانشیار گروه جغرافیای انسانی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

علی باستین: دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

پذیرش: ۱۳۹۷/۴/۲۰

صفحه ۱۸ - ۱

دريافت: ۱۳۹۷/۲/۱۰

چکیده

وجود مسائل و مشکلات ناشی از رشد سریع شهرنشینی در کشور و عدم امکان مدیریت جامعه شهری با ابزارها و شیوه‌های سنتی موجود، ضرورت تعییر در شیوه مدیریت و اداره شهرها را دو چندان کرده است. این تعییر با استفاده از رویکرد حکمرانی خوب شهری قابل تحقق است. رویکرد مذکور باعث افزایش پایداری، کیفیت زندگی و مطلوبیت زیست در شهرها می‌گردد. هدف این پژوهش ارزیابی تأثیر حکمرانی خوب شهری بر زیست‌پذیری شهر بوشهر می‌باشد. این تحقیق از نظر هدف کاربردی و از نظر روش، توصیفی-تحلیلی است. به منظور گردآوری داده‌های موردنیاز پژوهش، از دو شیوه تحلیل اسنادی و پیمایش بهره گرفته شده است. ابزار پژوهش، پرسشنامه می‌باشد. جامعه آماری پژوهش ساکنان شهر بوشهر با جمعیت ۲۲۳۵۰۴ نفر است که ۴۶ نفر به عنوان حجم نمونه انتخاب گردیده است. بر اساس نتایج اسنادی، شاخص‌های پژوهش در بخش حکمرانی خوب شهری شامل شفافیت، کارایی و اثربخشی، عدالت، قانونمندی، مسئولیت‌پذیری، پاسخگویی، مشارکت و اجماع محوری می‌باشد و شاخص‌های زیست‌پذیری شهری نیز شامل آموزش عمومی، تفریحات و اوقات فراغت، مراقبت‌های پزشکی و بهداشتی، امنیت فردی و اجتماعی، پیوستگی و تعلق مکانی، مشارکت و همبستگی، کالاهای مصرفی، اشتغال و درآمد، مسکن، امکانات و خدمات زیربنایی، حمل و نقل، آلودگی، کیفیت بصری (چشم انداز) و کیفیت فضای سبز هستند که رابطه آن‌ها با استفاده از آزمون‌های تی تک نمونه‌ای، ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چند متغیره تحلیل گردیده است. نتایج نشان داد که وضعیت شاخص‌های حکمرانی خوب شهری و زیست‌پذیری در شهر بوشهر نامطلوب می‌باشد. همچنین بین شاخص‌های حکمرانی خوب شهری و زیست‌پذیری شهری رابطه ضعیف تا متوسط وجود دارد. نتایج رگرسیون چندمتغیره نیز نشان‌دهنده تأثیر متوسط و معنادار شاخص‌های حکمرانی خوب شهری بر زیست‌پذیری شهر بوشهر است. از بین شاخص‌های ۸ گانه حکمرانی خوب شهری، شاخص‌های شفافیت، عدالت و مسئولیت‌پذیری، با ضریب بتای 0.607 ، 0.593 و 0.513 به ترتیب بیشترین تأثیر را بر زیست‌پذیری شهر بوشهر دارند.

واژگان کلیدی: مدیریت شهری، حکمرانی خوب شهری، زیست‌پذیری شهری، بوشهر.

^۱. نویسنده مسئول: zayyari@ut.ac.ir

بیان مسئله:

رشد جمعیت شهری و شهرنشینی قبل از فرآیند برنامه‌ریزی شهری در ایران، شهرها را به شدت از معیارهای زیست‌پذیری و استانداردهای زندگی دور کرده است. در این میان، مشکلاتی دیگر کیفیت زندگی و به تبع آن زیست‌پذیری در شهرها را به شدت کاهش می‌دهد (ساسان پور، ۱۳۹۲: ۲). گسترش چشمگیر شهرنشینی در سال‌های اخیر، مسائل و مشکلاتی را موجب شده است که مدیریت شهری امروزی قادر نخواهد بود به روش‌های سنتی و معمول گذشته این مشکلات را حل کرده و در ارائه خدمات یکسویه موقفيتی به دست آورد. (برک پور و اسدی، ۱۳۸۸: ۶۷-۳۵). علیرغم پیشینه طولانی شهرنشینی و وجود الگوهای سنتی اداره مشارکتی شهرها در ایران، پیروی از الگوهای متمرکز برنامه‌ریزی و مدیریت شهری در دوره‌ی معاصر، امکان دخالت و مشارکت شهروندان در اداره امور شهر را به آن‌ها نداده است. این در حالی است که روزبه‌روز بر پیچیدگی مسائل شهری و تنوع نیازهای شهروندان افزوده شده، در چنین شرایطی نظام مدیریت شهری به منظور کاستن از آثار زیانبار گسترش شهرنشینی و همچنین برای مقابله با دشواری‌های اداره شهرها در جستجوی راههایی برای تسهیل اداره امور شهرها بوده است (مشکینی و همکاران، ۱۳۹۳: ۲۲). در میان رویکردهای گوناگون در عرصه‌ی مدیریت شهری، حکمرانی خوب شهری از مطرح‌ترین رویکردهاست. این الگو در زمان حاضر در مجتمع بین‌المللی و محافل کارشناسی تنها راه خروج از بن‌بست فقر و توسعه‌نیافتگی شهرها تلقی می‌شود و مدیریت شهری چاره‌ای جز اجرای آن ندارد. بنابراین در حال حاضر رویکردی که به عنوان اثربخش‌ترین، کم‌هزینه‌ترین و پایدارترین شیوه اعمال مدیریت شهری معرفی می‌شود «حکمرانی خوب شهری» می‌باشد (رشیدی و همکاران، ۱۳۹۳: ۱۴۹).

نیم نگاهی به وضعیت مدیریت شهری در ایران نشان می‌دهد مدیریت شهری مدام از مدیریت سیستمی فاصله گرفته و در گرداب مدیریت بخشی افتاده و از روند شهرنشینی و مسائل حاصل از آن عقب‌مانده و در دیدگاه‌های از بالا به پایین گرفتار شده است (تقوایی، ۱۳۸۸: ۳). محیط شهری پیچیده، پویا و متنوع، مستلزم ظرفیت بالای مدیریت است که حکمرانی خوب شهری قابلیت فراهم کردن آن را دارد (صالحی، ۱۳۹۲: ۴۷). برای گذر از معضلات مدیریت مناطق شهری، نیاز به درک معنای حکمرانی خوب و توسعه مکانیسم‌های در ارتباط با آن می‌باشیم (Lockwood, 2010, 755) حکمرانی موضوعی است که بر نحوه تعامل دولتها و سایر سازمان‌های اجتماعی با یکدیگر، نحوه ارتباط با شهروندان و نحوه اتخاذ تصمیمات در جهانی پیچیده تمرکز دارد (نوبری و همکاران، ۱۳۸۹: ۶) با توجه به اینکه حکمرانی خوب شهری منجر به پایداری می‌گردد و زیست‌پذیری یکی از ویژگی‌های پایداری شهری است بنابراین حکمرانی خوب شهری به عنوان عامل مؤثر بر ارتقا زیست‌پذیری تلقی می‌گردد.

مشکلات ناشی از رشد جمعیت و مهاجرت، ظرفیت محدود تأمین اشتغال، مسکن، زیرساخت‌ها و ارائه خدمات شهری، محدودیت توسعه فیزیکی به لحاظ موقعیت شبه‌جزیره‌ای آن و استقرار نیروگاه اتمی و حفظ حرایم آن در توسعه شهر، وجود بافت‌های فرسوده و حاشیه‌نشین، عدم تعادل در توزیع خدمات در سطح مناطق و محلات، استقرار کاربری‌های ناسازگار نظری پایگاه‌های هوایی و دریایی و پادگان‌های نظامی، تفاوت زیاد سطوح و سرانه کاربری‌ها در محلات شمالی و جنوبی در ۲ منطقه شهری، قرارگیری بندرگاه و اسکله تجاری در مجاور بافت مسکونی، توسعه منفصل شهری و ... زیست‌پذیری و پایداری را در شهر بوشهر تحت تأثیر قرار داده و کیفیت زندگی شهرروندان را تنزل داده است. این عوامل متأثر از مدیریت و برنامه‌ریزی شهری است که عدم تحقق شاخص‌های حکمرانی خوب شهری، مسائل را تشديد خواهد کرد. این پژوهش قصد دارد تا ضمن سنجش وضعیت شاخص‌های حکمرانی خوب شهری، زیست‌پذیری، تأثیر حکمرانی خوب شهری را بر زیست‌پذیری شهر بوشهر مورد ارزیابی قرار دهد و در پایان پیشنهاداتی جهت تقویت شاخص‌های حکمرانی خوب شهری و ارتقا زیست‌پذیری ارایه

دهد. هدف اصلی پژوهش، ارزیابی تأثیر حکمرانی خوب شهری بر زیست پذیری شهر بوشهر می‌باشد. بدین منظور و در جهت انجام تحقیق سوالات و فرضیه‌های زیر مطرح می‌شود:

- وضعیت شاخص‌های حکمرانی خوب شهری در شهر بوشهر چگونه است؟
- وضعیت شاخص‌های زیست پذیری شهری در شهر بوشهر چگونه است؟
- میزان همبستگی بین شاخص‌های حکمرانی خوب شهری با زیست پذیری در شهر بوشهر چقدر است؟
- میزان تأثیر شاخص‌های حکمرانی خوب شهری بر زیست پذیری در شهر بوشهر چقدر است؟
- وضعیت شاخص‌های حکمرانی خوب شهری در شهر بوشهر نامناسب است.
- وضعیت شاخص‌های زیست پذیری شهری در شهر بوشهر مطلوب نیست.
- میزان همبستگی بین شاخص‌های حکمرانی خوب شهری با زیست پذیری در شهر بوشهر بالا است.
- شاخص‌های حکمرانی خوب شهری بر زیست پذیری شهر بوشهر تأثیر زیادی دارند.

مفاهیم و مبانی نظری:

زیست‌پذیری شهری: جایگاه اولیه شکل‌گیری مطالعات زیست‌محیطی، مؤسسه تکنولوژی ماساچوست و پس از آن دانشگاه کالیفرنیا در برکلی بود که هر دو برای مدت‌های طولانی از مراکز مهم تمرکز بر مطالعات زیست‌پذیری به شمار می‌آمدند. کارهای کوین لینچ در *MIT* ابتدا برای شناخت اجزاء شهر خاطره‌انگیز و بعدها بر معرفی مجموعه‌ای از ابعاد کارایی شهری-سرزندگی، دسترسی، نظارت و عدالت را می‌توان از پیشروترین اقدامات صورت گرفته در این رویکرد دانست. اصطلاح زیست‌پذیری اشاره به درجه تأمین ملزمومات یک جامعه بر مبنای نیازها و ظرفیت‌های افراد آن جامعه دارد. یک جامعه غیرزیست‌پذیر به نیازهای افراد آن بی‌اعتناست و به خواسته‌های آن‌ها احترام نمی‌گذارد. (LYNCH, 1961, 1981). زیست‌پذیری اشاره به کیفیت زیست‌محیطی و اجتماعی یک ناحیه دارد که به وسیله ساکنان، شاغلان و بازدیدکنندگان آن ناحیه مورد ادراک قرار می‌گیرد (www.vtpi.org, 2004).

زیست‌پذیری، به یک سیستم شهری که در آن به سلامت اجتماعی، اقتصادی، کالبدی و روانی همه ساکنانش توجه شده است، اطلاق می‌گردد. اصول کلیدی که به این مفهوم استحکام می‌بخشد شامل: برابری، عدالت، امنیت، مشارکت، تفرج و قدرت بخشیدن است (*Cities plus*, 2003:21) در بسیاری از متون مفهوم زیست‌پذیری با کیفیت زندگی به صورت مترادف بیان شده است. کیفیت زندگی که به وسیله شهر وندان یک شهر تجربه می‌شود با توانایی آن‌ها برای دسترسی به زیرساخت‌ها، غذا، هوای پاک، مسکن ارزان‌قیمت، اشتغال مؤثر، فضای سبز و پارک‌ها گره خورده است. زیست‌پذیری نیز به عنوان کیفیت زندگی تجربه شده توسط ساکنان یک شهر یا یک منطقه تعریف می‌شود. در چنین زمینه‌ای، پایداری عبارت است از توانایی تقویت کیفیت زندگی که ما برای آن ارزش قائلیم (Timmer seymora 2005, 2). زیست‌پذیری اشاره به فرصت‌هایی دارد که برای همه اجتماعات محلی با اندازه‌های مختلف وجود دارد و آن‌ها را تبدیل به مکان‌های بهتری برای کار، زندگی و رشد خانواده می‌نماید (national association of regional councils, 2010: 1) (2010: 1).

زیست‌پذیری را چنین تعریف کرده است: سرمایه‌گذاری در حمل و نقل، خدمات و مسکن مناسب به نحوی که دسترسی مناسب و کافی به آن‌ها از طریق گزینه‌های جابجایی پایدار و سازگار با محیط‌زیست مهیا باشد. زیست‌پذیری به سیستم شهری اطلاق می‌شود که به ارتقاء خوشبختی ذهنی، اجتماعی و فیزیکی و توسعه ساکنانش توجه دارد و اصول کلیدی آن عدالت، کرامت، دسترسی، تعامل، مشارکت و توامندسازی می‌باشد (سانگ، ۲۰۱۱: ۳). زیست‌پذیری در معنای اصلی و کلی خود به مفهوم

دستیابی به قابلیت زندگی است و درواقع همان دستیابی به کیفیت برنامه‌ریزی شهری خوب یا مکان پایدار است. پیرامون مفهوم زیست‌پذیری بحث‌های گسترده‌ای در مورد پایداری، حمل و نقل، محیط‌های سرزنده، ابعاد مختلف جامعه و ... می‌شود که نشان می‌دهد دستیابی به زیست‌پذیری شهری که به آن شهر موفق نیز می‌گویند، از طریق سرزنده‌گی (محیطی)، پایداری اکولوژیکی، حل معضلات اجتماعی (قر، اختلاف طبقاتی و ...)، اقتصادی (بیکاری، اعتیاد و ...)، زیست‌محیطی (کاهش آلودگی و ...) و فرهنگی (بی‌سودا و ...) حاصل می‌شود. به طور کلی تعریف زیست‌پذیری و اجتماع زیست‌پذیر شامل مجموعه متنوعی از موضوعات مختلف است که به‌وسیله یکسری اصول راهنماییان می‌شوند: دسترسی، برابری و مشارکت که مفاهیم مربوط به زیست‌پذیری بر مبنای آن‌ها شکل می‌گیرند. کیفیت زندگی شهر وندان به میزان دسترسی آن‌ها به زیرساخت‌ها (حمل و نقل، ارتباطات، آب و بهداشت) غذا، هوای پاک، مسکن مناسب، شغل راضی کننده و فضای سبز و پارک‌ها بستگی دارد. زیست‌پذیری یک سکونتگاه همچنین به میزان دسترسی ساکنان آن به مشارکت در فرایند تصمیم‌گیری در جهت تأمین نیازهایشان بستگی دارد (timmer et al, 2005, p 10).

زیست‌پذیری معمولاً با سه قلمرو اصلی مشخص می‌شود: کیفیت محیطی، تسهیلات محلی و بهزیستی فردی (Lennard and Lennard, 1995). همچنین مسکن، اشتغال، تفریحات، نظافت و امنیت، قلمروهای زیست‌پذیری در مطالعه هاولی و همکاران است (Howley et al, 2009: 855). عوامل مؤثر در زیست‌پذیری عبارت هستند از: سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های موجود حمل و نقل عمومی، بهبود امنیت حمل و نقل، افزایش تعداد نقاط دارای دسترسی به حمل و نقل عمومی و توسعه سلامت از طریق فراهم آوردن شرایط حرکت پیاده و دوچرخه، حفاظت از محیط‌زیست، حفاظت از موجودی‌های تاریخی و فرهنگی (STPP, 2006:45). چارلز لاندری (۲۰۰۴) نه معیار مؤثر را برای شناسایی یک شهر زیست‌پذیر بر می‌شمارد که عبارت اند از: تراکم مفید افراد، تنوع، دسترسی، ایمنی و امنیت، هویت و تمایز، خلاقیت، ارتباط و تشریک‌مساعی، ظرفیت سازمانی و رقابت. او معتقد است که امروز شهرها دچار بحران‌هایی شده‌اند که خروج از این بحران‌ها به سختی اتفاق می‌افتد. او تأکید می‌کند برای داشتن شهری سالم و بهدازی هیاهو باید نه معیار بالا را در صدر دستیابی به برنامه‌های شهری قرار دهیم (Landry, 2000: 4). زیست‌پذیری به معنای توان و قابلیت یک مکان برای تأمین نیازهای زیستی ساکنان اعم از مادی و غیرمادی در جهت ارتقای کیفیت زندگی و ایجاد بستر شکوفایی توانمندی‌های عموم شهر وندان است (خراسانی، ۱۳۹۵: ۱۱).

حکمرانی خوب شهری: حکمرانی خوب شهری، یکی از چهارمشخصه‌ی توسعه پایدار و از ابزارهای آن به حساب می‌آید که از دهه ۱۹۸۰ به بعد در ادبیات توسعه، مطرح شده است. بر اساس این مشخصه، کشورهای در حال توسعه در راستای استقرار و نهادینه‌سازی جامعه مدنی و مشارکت اجتماعی، امور، برنامه‌ها و فعالیت‌های پیشرو را تعریف و تدوین می‌کنند؛ لذا هدف حکمرانی خوب، توسعه‌ی انسانی پایدار و در کنار آن، ایجاد شهری پایدار است که در آن، ضمن تأکید بر توجه به کاهش فقر، ایجاد اشتغال و رفاه پایدار، حفاظت و تجدید حیات محیط‌زیست و رشد و توسعه‌ی زنان، رویکرد فراهم ساختن بستر مناسب جهت مشارکت و اهمیت برنامه‌ریزی مشارکتی برای توسعه و اداره‌ی شهر، ایجاد حس شهر وندی و شفافیت در برنامه‌ها اهمیت بسیار دارد. در این حکمرانی، شراکت و تعامل میان سه رکن اصلی دولت، جامعه مدنی و بخش خصوصی در انجام پروژه‌ها و برنامه‌ها و فعالیت‌ها ضروری و لازم می‌باشد (شکوهی و مؤمنی، ۱۳۹۲: ۲).

برایان مک لاین اولین نظریه‌پردازی است که در سال ۱۹۷۳ مفهوم حکمرانی خوب را مطرح کرد (کاظمیان، ۱۳۸۶: ۵). از نظر او، حکومت شهری باید نسبت به روندهای تغییر در شهر پاسخگوئی باشد، اقداماتش با مسائل شهری و تحول آن‌ها متناسب‌تر باشد، نسبت به اجتماع، مسئول و پاسخگوئی و به عنوان بخش مهمی از نظام یادگیری اجتماعی بهتر عمل کند و سرانجام نقش مهمی در پیش‌بینی، کشف و استقبال از آینده ایفا کند (برک پور، ۱۳۸۸: ۲۴) در مجموع حکمرانی خوب شهری

را می‌توان شیوه و فرایند اداره امور شهری با مشارکت و تعامل سازنده‌ی سه بخش دولتی، خصوصی و مدنی به‌منظور نیل به شهر سالم، باکیفیت و قابلیت زندگی بالا و توسعه پایدار شهری تعریف کرد (هایات، ۲۰۰۱: ۳۷۲). ابهامات فراوانی درباره معنای حکمرانی خوب وجود دارد که می‌تواند درنتیجه زیاد استفاده شدن این واژه در معناهای متفاوت باشد. بنابراین حکمرانی خوب هم یکرونده است و هم یک نتیجه. یک تناسب اورژانسی است از سیستم پیچیده‌ای که شامل حکمرانی است (Aubut, 2004, 8). حکمرانی خوب شهری، کلید تعیین‌کننده رشد اقتصادی، پیشرفت اجتماعی و در کل دست‌یابی به توسعه مناسب در شهرها (خصوصاً در شهرهای کشورهای فقیر و یا با درآمد کم) در نظر گرفته می‌شود. دبیر کل ساقی سازمان ملل متعدد کوفی عنان^۱ می‌گوید: حکمرانی خوب شهری، شاید تنها و مهم‌ترین فاکتور برای از بین بردن فقر و ارتقا سطح توسعه و مدیریت شهر است، چراکه یک انعکاس آماده از نیازمندی‌های جامعه است. مطالعات صورت گرفته در سال‌های اخیر نشان داده است که نظریه حکمرانی خوب شهری توانسته است کارآمد باشد و در میان سیاست‌گذاران و برنامه‌ریزان مختلف، اعتبار مناسبی را به دست آورد (Cook, Kothari, 2001, 106; loven et al., 2004, 307; Kim et al., 2005, 648).

برنامه توسعه سازمان ملل متعدد توضیح می‌دهد که حکمرانی خوب شهری تمرینی است برای ارتقاء مدیریت سازمانی در شهرهای یک کشور، که می‌تواند موجب بهبود سایر سطوح مدیریتی کشور شود. حکمرانی خوب شهری شامل مکانیسم پیچیده‌ای از فرایندهای نهادی است که شهروندان، بخش خصوصی و همچنین دولت، منافع خودشان را در آنجا بیان و تفاوت‌هایشان را به میان می‌گذارند و حقوق شرعی و تعهداتشان را درک می‌کنند (UNDP, 1997). حکمرانی شهری در واقع رهیافتی ساختارشکنانه به برنامه ریزی توسعه شهری دارد و با مشارکت و کنش متقابل میان بازیگران اصلی مدیریت شهری یعنی جامعه مدنی، حکومت و بازار و بخش خصوصی شکل گرفته است (مشکینی و همکاران, ۱۳۹۳: ۹۹). از لحاظ تاریخی مفهوم حکمرانی به اندازه تمدن بشری قدمت دارد و بسته به سطح آن (ملی، منطقه‌ای و محلی) مجموعه‌ای از بازیگران رسمی و غیررسمی را که بر جریان تصمیم‌گیری تأثیرگذار هستند در بر می‌گیرد. یک مبنای اساسی برای ویژگی‌های حکمرانی خوب، شاخص‌هایی هستند که توسط برنامه توسعه سازمان ملل و بانک جهانی مطرح شده‌اند (برک پور و اسدی، ۱۳۹۰: ۱۸۸-۱۹۱). هدف از حکمرانی شهری تقویت فرآیند توسعه شهری است به‌گونه‌ای که در جامعه، زمینه و محیط مناسبی برای زندگی راحت و کارآمد شهروندان، به تناسب ویژگی‌های اجتماعی و اقتصادی آنان فراهم شود. در مباحث گذشته به مفاهیم و روند شکل‌گیری حکمرانی شهری پرداخته شد که با توجه به روند ذکرشده بر پایه مفاهیم می‌توان اهداف کلان زیر را برای حکمرانی شهری بیان نمود:

- باز ساخت جامعه مدنی برای تقویت و اعتلای بیشتر سازمان‌ها، نهادها و جوامع محلی
- کاهش فقر و جدایی گزینی‌های اجتماعی، قومی و فرهنگی در شهرها
- افزایش مشارکت و مداخله افراد و صاحبان منافع در فرآیندهای سیاسی درون شهرها (کاظمیان، ۱۳۸۶: ۶).

حکمرانی خوب شهری به طور خاص‌تر نیز اهداف عملیاتی از قبیل کاهش فساد، بهبود کیفیت معاش و افزایش امکان زندگی برای همه‌ی شهروندان، حفظ دموکراسی، ایجاد فرصت و امکان برای مردم به‌منظور نشان دادن خواسته‌ها و آمالشان در زندگی، اعتلای امنیت، برابری و پایداری را دنبال می‌کند (رهنمایی و کشاورز، ۱۳۸۹: ۴۵).

روش تحقیق:

^۱.Kofi Annan

هدف از این تحقیق، ارزیابی تأثیر حکمرانی خوب شهری بر زیست‌پذیری شهر بوشهر می‌باشد. جهت تحقق این هدف، ابتدا با مرور تحقیقات مرتبط با حکمرانی خوب شهری و زیست‌پذیری شاخص‌های مناسب تدوین شده‌اند. شاخص‌های حکمرانی خوب شهری شامل شفافیت، کارایی و اثربخشی، عدالت اجتماعی، قانونمندی، مسئولیت‌پذیری، پاسخگویی، مشارکت و اجماع محوری می‌باشد و شاخص‌های زیست‌پذیری شهری شامل آموزش عمومی، تفریحات و اوقات فراغت، مراقبت‌های پزشکی و بهداشتی، امنیت فردی و اجتماعی، پیوستگی و تعلق مکانی، مشارکت و همبستگی، کالاهای مصرفی، اشتغال و درآمد، مسکن، امکانات و خدمات زیربنایی، حمل و نقل، آلودگی، کیفیت بصیری (چشم‌انداز) و کیفیت فضای سبز می‌باشد. جامعه آماری این پژوهش ساکنان شهر بوشهر می‌باشد. با توجه به جمعیت ۲۲۳۵۰۴ نفری با استفاده از فرمول کوکران ۳۸۴ نفر به عنوان حجم نمونه انتخاب شدند. برای دستیابی به نتایج بهتر و اینکه حداقل تعداد پرسشنامه در محلات به ۱۰ نفر برسد ۴۴۶ پرسشنامه تکمیل گردید. این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش، توصیفی-تحلیلی است. ابزار پژوهش پرسشنامه است. به منظور به دست آوردن اعتبار ابزار سنجش، پرسشنامه طراحی شده پیش از ارائه در اختیار چندین نفر از افراد صاحب‌نظر در این موضوع قرار گرفت که مورد تائید واقع شد. جهت به دست آوردن پایایی از ضریب آلفای کرونباخ و به منظور بررسی وضعیت نرمال بودن داده‌ها نیز از آزمون کولموگوروف و اسمیرونف بهره گرفته شده است. در این آزمون اگر مقدار سطح معناداری کمتر از ۰,۰۵ باشد فرض نرمال بودن داده‌ها رد می‌شود و اگر بالاتر از ۰,۰۵ باشد فرض نرمال بودن داده‌ها تائید می‌شود. نتیجه آزمون نشان می‌دهد که سطح معنی داری (*sig*) ۰,۶۲۰ است بنابراین فرض نرمال بودن داده‌ها تائید می‌شود. جهت تحلیل داده‌های گردآوری شده از آزمون‌های تی تک نمونه‌ای، رگرسیون و ضریب همبستگی پیرسون در نرم‌افزار SPSS بهره گرفته شد. با توجه به جدول شماره ۱ نتایج آزمون آلفای کرونباخ نشان می‌دهد که پایایی تمام شاخص‌ها بالاتر از ۰,۷ می‌باشد و مورد تائید می‌باشد.

جدول ۱- ضریب آلفای شاخص‌های تحقیق

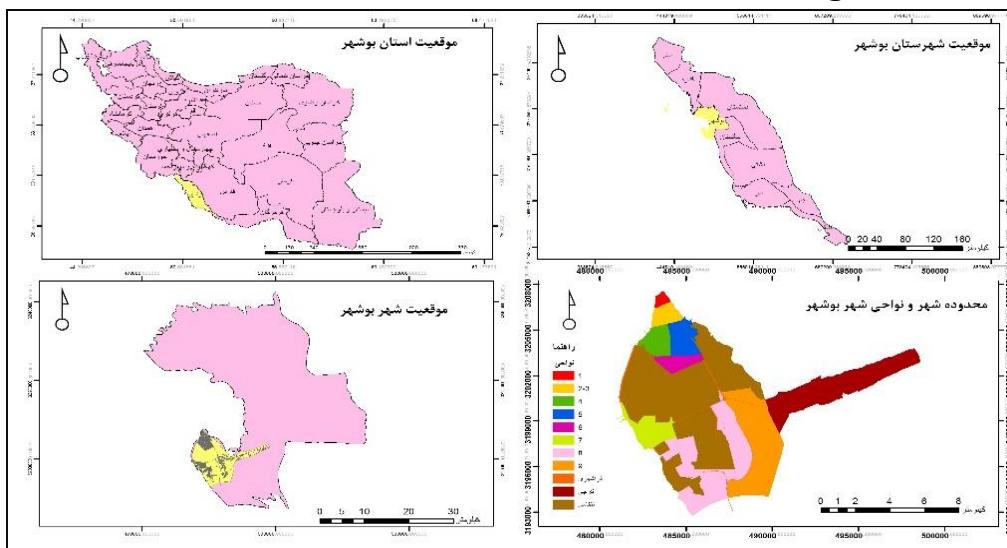
ضریب آلفای کرونباخ	تعداد گویه	شاخص	بعد	متغیر
۰,۹۳۷	۶	آموزش عمومی	اجتماعی	زیست پذیری
۰,۹۳۰	۷	تفریحات و اوقات فراغت		
۰,۹۳۱	۶	مراقبت‌های پزشکی و بهداشتی		
۰,۹۳۴	۶	امنیت فردی و اجتماعی		
۰,۹۳۵	۵	پیوستگی و تعلق مکانی		
۰,۹۳۲	۵	مشارکت و همبستگی		
۰,۹۳۲	۵	کالاهای مصرفی		
۰,۹۳۱	۴	اشغال و درآمد		
۰,۹۳۲	۵	مسکن		
۰,۹۳۲	۷	امکانات و خدمات زیربنایی		
۰,۹۲۹	۸	حمل و نقل	اقتصادی	زیست محیطی
۰,۹۳۱	۶	آلودگی		
۰,۹۳۰	۵	کیفیت بصری (چشم‌انداز)		
۰,۹۳۰	۳	کیفیت فضای سبز		
۰,۹۲۸	۵	شفافیت		
۰,۹۳۰	۵	کارایی و اثربخشی		
۰,۹۲۹	۵	عدالت اجتماعی		
۰,۹۳۰	۵	قانونمندی		
۰,۹۳۰	۵	مسئولیت‌پذیری		
۰,۹۲۹	۵	پاسخگویی		
۰,۹۲۸	۵	مشارکت	حکمرانی خوب شهری	
۰,۹۳۰	۵	اجماع محوری		
۰,۹۳۴	۱۱۸	کل		

منبع: یافته‌های تحقیق، ۱۳۹۷.

محدوده مورد مطالعه:

شهر بوشهر مرکز استان بوشهر در ۲۸ درجه و ۵۹ دقیقه عرض جغرافیایی و ۵۰ درجه و ۵۱ دقیقه طول جغرافیایی، در جنوب غربی ایران قرار دارد (شکل شماره ۱). این شهر به صورت شبه‌جزیره و از سه جهت به دریا متصل می‌شود و تنها از قسمت شرقی آن از طریق محور بوشهر- شیراز با خشکی ارتباط دارد. شبه‌جزیره بوشهر در ساحل شمالی خلیج فارس با ابعاد تقریبی ۲۰ کیلومتر در ۸ کیلومتر استقرار یافته است. شهر بوشهر براساس سرشماری سال ۱۳۹۵ با جمعیت ۲۲۳۵۰۴ نفر، بزرگ‌ترین شهر استان بوشهر است که نرخ رشد سالانه جمعیت آن در حدود $1/4$ درصد می‌باشد. این شهر در حدود ۸۲۹۶ هکتار وسعت دارد که حدود ۲۱۰۲ هکتار (۲۵ درصد) به اراضی شهری و ۶۱۹۳ هکتار (۷۵ درصد) به سایر اراضی (اراضی دایر و متروکه، اراضی نظامی، شوره زار، بوته‌زار، مسیل و مانداب و ...) اختصاص دارد. متوسط ارتفاع از سطح دریا ۱۸ متر، میانگین بارش سالانه ۲۲۰ میلی‌متر، متوسط دمای سالانه ۲۵ درجه سانتی‌گراد و متوسط رطوبت سالانه نیز ۶۵ درصد است.

آب و هوای شهر بوشهر از نوع گرم و مرطوب ساحلی است که محدودیت‌های عمدی را برای محیط‌زیست انسانی به وجود می‌آورد و موجب کاهش سطح آسایش شهرمندان می‌شود.

شکل ۱- نقشه موقعیت جغرافیایی شهر بوشهر

یافته‌های تحقیق:

یافته‌های توصیفی پاسخگویان:

در جدول شماره ۲ مشخصات ۴۴۶ پاسخ دهنده ارائه شده است. از مهم‌ترین ویژگی‌های آن سهم بالای پاسخگویان باسابقه سکونت ۲۰ سال به بالا است که در کاملاً از وضعیت زیست‌پذیری و حکمرانی شهری ناشی از تجربه کیفیت زندگی در شهر را دارند. همان‌طور که در جدول شماره ۲ مشخص است ۱۷ درصد از پاسخگویان در طبقه ۲۰ تا ۳۰ سال ۴۷ درصد در طبقه ۴۰ تا ۵۰ سال، ۲۷ درصد در طبقه ۵۱ تا ۶۰ سال و ۸,۵ درصد در طبقه سنی ۵۱ به بالا قرار گرفته‌اند. از بین ۴۶ نفر نمونه آماری ۲۲۹ نفر مرد (۶۷ درصد) و ۱۴۷ نفر زن (۳۳ درصد) به سوالات پاسخ داده‌اند. از نظر وضعیت شغلی، ۳۳۹ نفر دولتی، ۸۵ نفر آزاد و ۲۲ نفر بیکار بوده‌اند. در مؤلفه تحصیلات، ۳,۴ درصد زیر‌دپیلم، ۲۰,۴ درصد فوق دپیلم، ۴۴,۸ درصد لیسانس و ۳۱,۴ درصد فوق لیسانس و بالاتر بوده‌اند. بررسی مؤلفه مسکن نشان می‌دهد که ۲۸۷ نفر (۶۴,۳ درصد) دارای مسکن شخصی، ۱۰۴ نفر (۲۳,۳ درصد) دارای مسکن اجاره‌ای و ۵۵ نفر (۱۲,۴ درصد) در طبقه سایر قرار گرفته‌اند. از لحاظ مدت سکونت، ۳۰ نفر کمتر از ۵ سال، ۶۴ نفر ۵ تا ۱۰ سال، ۸۱ نفر ۱۰ تا ۲۰ سال و ۲۷۱ نفر نیز بالای ۲۰ سال در شهر بوشهر سکونت داشته‌اند. وضعیت درآمد پاسخگویان در ۶ دسته ارائه شده است که ۲۳ نفر بدون درآمد، ۳۴ نفر زیر یک میلیون، ۱۵۷ نفر یک تا دو میلیون، ۱۵۶ نفر ۲ تا ۳ میلیون، ۶۱ نفر ۳ تا ۴ میلیون و ۱۵ نفر بیش از ۴ میلیون درآمد داشته‌اند. حدود ۷۰ درصد از پاسخگویان از درآمدی بین ۱ تا ۳ میلیون تومان برخوردار بوده‌اند.

جدول ۲- مشخصات پاسخگویان

دراصد	فراوانی	گروه‌ها	مؤلفه توصیفی
۱۷,۳	۷۷	۳۰-۲۰	سن
۴۷,۱	۲۱۰	۴۰-۳۱	
۲۷,۱	۱۲۱	۵۰-۴۱	
۸,۵	۳۸	۵۱ به بالا	
۶۷	۲۹۹	مرد	جنس
۳۳	۱۴۷	زن	
۷۶	۳۳۹	دولتی	شغل
۱۹,۱	۸۵	آزاد	
۴,۹	۲۲	بیکار	
۳,۴	۱۵	زیر دپلم	تحصیلات
۲۰,۴	۹۱	فوق دپلم	
۴۴,۸	۲۰۰	لیسانس	
۳۱,۴	۱۴۰	فوق لیسانس و بالاتر	
۶۴,۳	۲۸۷	شخصی	مسکن
۲۲,۳	۱۰۴	احاره‌ای	
۱۲,۴	۵۵	سایر	
۶,۷	۳۰	کمتر از ۵	مدت سکونت
۱۴,۳	۶۴	۵ تا ۱۰	
۱۸,۲	۸۱	۱۰ تا ۲۰	
۶۰,۸	۲۷۱	به بالا	
۵,۲	۲۳	بدون درآمد	درآمد
۷,۶	۳۴	زیر یک میلیون تومان	
۳۵,۱	۱۵۷	یک تا دو میلیون تومان	
۳۵	۱۵۶	۲ تا ۳ میلیون تومان	
۱۳,۷	۶۱	۳ تا ۴ میلیون تومان	
۳,۴	۱۵	بیش از ۴ میلیون تومان	

منبع: نویسندها، ۱۳۹۷.

یافته‌های استنباطی پژوهش:

به منظور تعیین تأثیر حکمرانی خوب شهری بر زیست پذیری شهر بوشهر، ابتدا وضعیت موجود هر یک از متغیرها و شاخص‌ها ارزیابی و سپس به سنجش همبستگی و تأثیر متغیر مستقل بر متغیر وابسته به شرح زیر پرداخته شده است.

بررسی وضعیت حکمرانی خوب شهری:

همان‌طور که گفته شد متغیر حکمرانی خوب شهری به عنوان متغیر عامل و اثرگذار بر زیست پذیری می‌باشد. برای بررسی وضعیت حکمرانی خوب شهری در شهر بوشهر از ۸ شاخص استفاده شده است. پرسشنامه تهیه شده در اختیار شهروندان قرار گرفت سپس داده‌های جمع آوری شده وارد نرم‌افزار *SPSS* گردید و با استفاده از آزمون *T* تک‌نمونه‌ای وضعیت

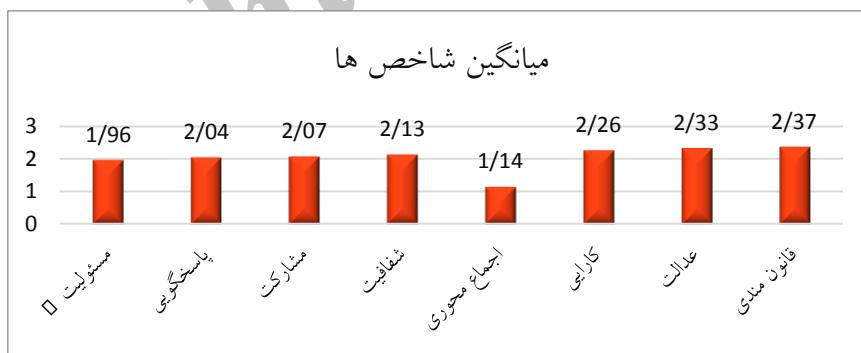
هر یک از شاخص‌های حکمرانی خوب شهری مشخص گردید. در جدول شماره ۳ و نمودار شماره ۱ نتیجه بررسی شاخص‌های متغیر حکمرانی خوب شهری ارائه شده است.

جدول ۳- نتیجه آماره آزمون میانگین در بررسی وضعیت متغیر حکمرانی خوب شهری

شاخص نام	تفاوت در سطح %۹۵ فاصله اطمینان		معناداری	آزمون T	گروه بُعدی	گروه پیش	گروه پس	نام
	پیش	پس						
نامطلوب	-.۷۹۶۳	-.۹۴۹۰	-.۸۷۲۶۵	۰...۰	-۲۲.۴۵۳	.۰۳۸۸۷	.۸۲۰۸۱	۲.۱۲۷۴
نامطلوب	-.۶۶۵۱	-.۸۰۸۵	-.۷۳۶۷۷	۰...۰	-۲۰.۲۰۱	.۰۳۶۴۷	.۷۷۰۲۶	۲.۲۶۳۲
نامطلوب	-.۵۹۷۸	-.۷۳۵۸	-.۶۶۶۸۲	۰...۰	-۱۸.۹۹۷	.۰۳۵۱۰	.۷۴۱۲۸	۲.۳۳۳۲
نامطلوب	-.۰۵۸۸	-.۶۹۰۵	-.۶۲۴۶۶	۰...۰	-۱۸.۶۳۷	.۰۳۳۵۲	.۷۰۷۸۵	۲.۳۷۵۳
نامطلوب	-.۹۵۶۴	-۱.۱۰۶۴	-۱.۰۳۱۳۹	۰...۰	-۲۷.۰۴۰	.۰۳۸۱۴	.۸۰۵۵۴	۱.۹۶۸۶
نامطلوب	-.۸۸۸۳	-۱.۰۳۹۱	-.۹۶۳۶۸	۰...۰	-۲۵.۱۱۷	.۰۳۸۳۷	.۸۱۰۲۹	۲.۰۳۶۳
نامطلوب	-.۸۵۶۲	-۱.۰۰۰۳	-.۹۲۸۲۵	۰...۰	-۲۵.۳۳۵	.۰۳۶۶۴	.۷۷۳۷۶	۲.۰۷۱۷
نامطلوب	-.۷۷۶۷	-.۹۲۵۵	-.۸۵۱۱۲	۰...۰	-۲۲.۴۸۶	.۰۳۷۸۵	.۷۹۹۳۷	۲.۱۴۸۹
								اجماع محوری

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷.

نتیجه بررسی شاخص‌های حکمرانی خوب شهری نشان می‌دهد که میانگین شاخص‌ها معادل ۲/۲ و کمتر از حد متوسط (۳) به دست آمده است. سطح معناداری شاخص‌ها با توجه اینکه کمتر از ۰,۰۵ به دست آمده‌اند، تائید می‌گردد؛ بنابراین می‌توان گفت وضعیت شاخص‌های حکمرانی خوب شهری در شهر بوشهر نامطلوب است. میانگین شاخص‌ها به ترتیب از بالاترین تا کمترین میانگین شامل قانونمندی، عدالت، کارایی و اثربخشی، شفافیت، مشارکت، پاسخگویی و مسئولیت‌پذیری می‌باشد.

نمودار ۱- میانگین شاخص‌های حکمرانی خوب شهری در شهر بوشهر. منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷.

ارزیابی وضعیت شاخص‌های زیست پذیری شهری:

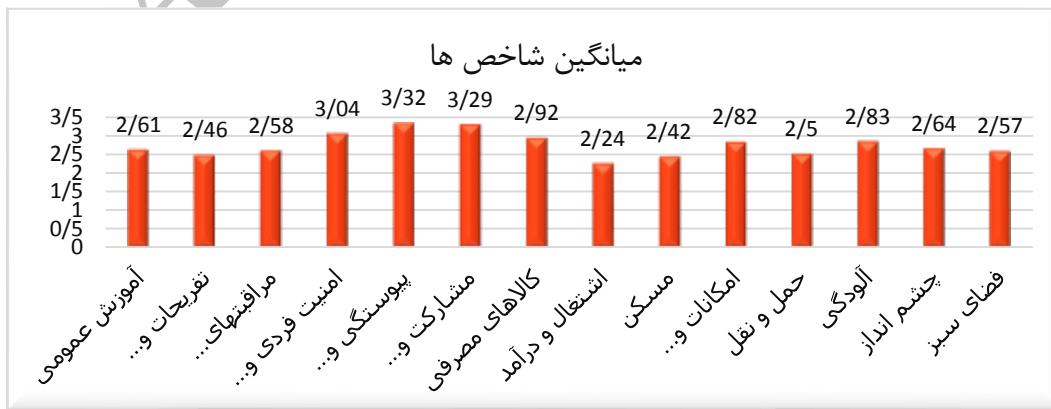
مفهوم زیست پذیری شهری همانند کیفیت زندگی دارای دو بعد عینی و ذهنی است. بعد ذهنی، دیدگاه و ذهنیت شهروندان در رابطه با شاخص‌های زیست پذیری می‌باشد. در این پژوهش با استفاده از پرسشنامه، دیدگاه شهروندان در مورد شاخص‌های زیست‌پذیری گردآوری شده است. نتیجه بررسی داده‌های گردآوری شده با استفاده از آزمون T تک نمونه‌ای در جدول شماره ۴ و نمودار شماره ۲ مشاهده می‌گردد.

جدول ۴- نتیجه آماره آزمون میانگین در بررسی وضعیت متغیر زیست‌پذیری شهر بوشهر

متغیر	مقدار	مقدار	مقدار	مقدار	مقدار	مقدار	مقدار	مقدار	مقدار	مقدار	مقدار	تفاوت در سطح ۹۵٪ فاصله اطمینان	بالاترین	پایین‌ترین
												با	از	با
آموزش عمومی	۲,۶۱۵۵	.۶۶۰۸۸	.۰۳۱۲۹	-۱۲.۲۸۸	.۰۰۰	-۰.۳۸۴۵۳	-۰.۴۴۶۰	-۰.۳۲۳۰	نامطلوب	نامطلوب	نامطلوب	با	از	با
تفریحات	۲,۴۶۳۵	.۷۶۳۸۵	.۰۳۶۱۷	-۱۴.۸۳۳	.۰۰۰	-۰.۵۳۶۵۲	-۰.۶۰۷۶	-۰.۴۶۰۴	نامطلوب	نامطلوب	نامطلوب	با	از	با
بهداشت و سلامت	۲,۵۷۸۳	.۷۳۵۵۹	.۰۳۴۸۷	-۱۲.۰۹۴	.۰۰۰	-۰.۴۲۱۷۲	-۰.۴۹۰۳	-۰.۳۵۳۲	نامطلوب	نامطلوب	نامطلوب	با	از	با
امنیت فردی و اجتماعی	۳,۰۴۵۷	.۷۲۰۵۴	.۰۳۴۱۶	۱.۳۳۸	.۰۱۱	.۰۴۵۶۹	-۰.۰۲۱۴	.۱۱۲۸	مطلوب	مطلوب	مطلوب	با	از	با
پیوستگی و تعلق مکانی	۳,۳۱۹۳	.۶۳۹۹۰	.۰۳۰۳۰	۱۰.۰۵۷	.۰۰۰	.۳۱۹۲۸	.۲۰۹۷	.۳۷۸۸	مطلوب	مطلوب	مطلوب	با	از	با
مشارکت و همبستگی	۳,۲۸۷۰	.۷۰۹۹۷	.۰۳۳۶۲	۸.۰۵۳۷	.۰۰۰	.۲۸۷۰۰	.۲۲۰۹	.۳۵۳۱	مطلوب	مطلوب	مطلوب	با	از	با
کالاهای مصرفی	۲,۹۱۷۹	.۶۹۸۷۶	.۰۳۳۰۹	-۲.۴۸۰	.۰۱۳	-۰.۰۸۲۰۶	-۰.۱۴۷۱	-۰.۰۱۷۰	نامطلوب	نامطلوب	نامطلوب	با	از	با
اشتغال و درآمد	۲,۲۴۲۷	.۷۶۲۲۲	.۰۳۶۰۹	-۲۰.۹۸۲	.۰۰۰	-۰.۷۵۷۲۹	-۰.۸۲۸۲	-۰.۶۸۶۴	نامطلوب	نامطلوب	نامطلوب	با	از	با
مسکن	۲,۴۱۶۶	.۷۶۲۹۶	.۰۳۶۱۳	-۱۶.۱۴۹	.۰۰۰	-۰.۵۸۳۴۱	-۰.۶۵۴۴	-۰.۵۱۲۴	نامطلوب	نامطلوب	نامطلوب	با	از	با
امکانات زیربنایی	۲,۸۲۲۹	.۶۶۷۶۶	.۰۳۱۶۱	-۵.۶۰۳	.۰۰۰	-۰.۱۷۱۳	-۰.۲۳۹۳	-۰.۱۱۵۰	نامطلوب	نامطلوب	نامطلوب	با	از	با
حمل و نقل	۲,۵۰۲۸	.۶۹۸۹۱	.۰۳۳۰۹	-۱۵.۰۲۴	.۰۰۰	-۰.۴۹۷۲۰	-۰.۵۶۲۲	-۰.۴۳۲۲	نامطلوب	نامطلوب	نامطلوب	با	از	با
آلودگی	۲,۸۲۹۲	.۶۹۴۲۲	.۰۳۲۸۷	-۵.۱۹۵	.۰۰۰	-۰.۱۷۰۷۸	-۰.۲۳۵۴	-۰.۱۰۶۲	نامطلوب	نامطلوب	نامطلوب	با	از	با
کیفیت بصری	۲,۶۴۴۴	.۷۳۵۱۸	.۰۳۴۸۱	-۱۰.۲۱۵	.۰۰۰	-۰.۳۵۵۶۱	-۰.۴۲۴۰	-۰.۲۸۷۲	نامطلوب	نامطلوب	نامطلوب	با	از	با
کیفیت فضای سبز	۲,۵۷۰۳	.۸۷۶۰۵	.۰۴۱۴۸	-۱۰.۳۶۰	.۰۰۰	-۰.۴۲۹۷۵	-۰.۵۱۱۳	-۰.۳۴۸۲	نامطلوب	نامطلوب	نامطلوب	با	از	با

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷.

با توجه به نتایج حاصل شده می‌توان گفت میانگین ۱۱ شاخص از ۱۴ شاخص زیست‌پذیری شهری کمتر از حد متوسط (۳) به دست آمده است. میانگین شاخص‌های امنیت فردی و اجتماعی، پیوستگی و تعلق مکانی و مشارکت و همبستگی بالاتر از ۳ محاسبه شده است. پایین‌ترین میانگین به دست آمده مربوط به شاخص اشتغال و درآمد در شهر بوشهر است. سطح معناداری تمام شاخص‌ها نیز کمتر از ۰,۰۵ است. در مجموع میانگین شاخص‌ها ۲,۷۱ می‌باشد که کمتر از حد متوسط (۳) است. میانگین بعد اجتماعی با ۲,۸۸ بالاتر از میانگین کل و ابعاد زیست‌محیطی و اقتصادی به ترتیب با میانگین ۲,۶۸ و ۲,۵۸ پایین‌تر از میانگین کل زیست‌پذیری قرار دارند.

نمودار ۲- میانگین شاخص‌های زیست‌پذیری شهری در شهر بوشهر. منبع: یافته‌های پژوهش

به منظور بررسی همبستگی بین شاخص‌های متغیر حکمرانی خوب شهری با زیست پذیری شهری در شهر بوشهر از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شده است. نتایج آزمون در بررسی همبستگی‌ها در جدول شماره ۵ بیان شده است. نتیجه آزمون پیرسون در بررسی رابطه شاخص‌ها گویای این مطلب است که رابطه بین شاخص‌ها معنی‌دار می‌باشد و بین شاخص‌ها همبستگی ضعیف تا متوسطی وجود دارد. با افزایش وضعیت هر شاخص در شهر، شاخص‌های دیگر نیز وضعیت بهتری پیدا می‌کنند. با توجه به نتایج ضریب همبستگی پیرسون می‌توان گفت بین شاخص‌های حکمرانی خوب شهری با آموزش عمومی، پیوستگی و تعلق مکانی و مشارکت در شهر بوشهر همبستگی ضعیف و بین سایر شاخص‌ها همبستگی متوسطی وجود دارد. سطح معنی‌داری تمام شاخص‌ها نیز کمتر از $0,05$ و مورد تأیید می‌باشد.

جدول ۵- نتایج آزمون همبستگی پیرسون در بررسی رابطه شاخص‌های پژوهش

منبع: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۷.

در ادامه پژوهش جهت بررسی تأثیر متغیرهای حکمرانی خوب شهری بر زیست پذیری از تحلیل رگرسیون چندمتغیره استفاده شده است. از پیش فرض های اساسی رگرسیون خطی این است که توضیح داده های متغیرها باید نرمال یا نزدیک به نرمال باشد. در بخش روش تحقیق بیان شد که با استفاده آزمون کولمورو夫- اسمیرنوف نرمال بودن داده ها تائید شد. در این آزمون متغیرهای حکمرانی خوب شهری به عنوان متغیرهای مستقل و متغیر زیست پذیری شهری به عنوان متغیر وابسته وارد معادله شدند. با توجه به ضریب همبستگی چندگانه می توان گفت بین متغیرها همبستگی قوی وجود دارد. (جدول شماره ۶).

جدول ۶- آماره تحلیلی سوون در درس تأثیر حکم و ام خوب شهی به زست بذیری شهی به شهی

متغیر	پاسخگویی	ضريب همبستگی چندگانه	ضريب تعين	ضريب تعين	ضريب تعين تصحیح شده
مسئولیت پذیری					
قانونمندی					
مشارکت					
شفافیت					
عدالت					
کارایی					
اجماع محوری					

در جدول شماره ۶ میزان ضریب تعیین^۱ برابر ۰,۵۲۳ می باشد که تا حدود زیادی قادر به تبیین واریانس متغیر وابسته است. ضریب تعیین تعیین تعديل شده به دست آمده در این مدل برای سنجدش زیست پذیری شهری مناسب است.

جدول ۷- ضرایب تأثیر آزمون رگرسیون در بررسی تأثیر حکمرانی خوب شهری بر زیست پذیری شهر بوشهر

سطح معنی داری	T	ضرایب	ضرایب غیراستاندارد		متغیر
		استاندارد	بنا	خطای استاندارد	
.۰۰۰	۲۸.۵۴۱		.۰۵۷	۱.۶۳۹	(Constant)
.۰۰۰	۱۱.۲۴۸	.۴۲۵	.۰۴۸	.۴۵۱	پاسخگویی
.۰۰۰	۱۴.۷۲۱	.۵۱۳	.۰۵۷	.۵۴۲	مسئلیت پذیری
.۰۰۱	۹.۵۰۴	.۳۷۴	.۰۳۱	.۳۹۳	قانونمندی
.۰۰۰	۱۲.۳۱۲	.۴۲۱	.۰۴۵	.۴۴۹	مشارکت
.۰۰۰	۱۷.۶۳۲	.۶۰۷	.۰۶۷	.۶۲۷	شفافیت
.۰۰۰	۱۵.۴۷۸	.۵۹۳	.۰۵۹	.۶۱۲	عدالت
.۰۰۰	۵.۵۴۱	.۴۹۶	.۰۵۱	.۵۲۳	کارایی
.۰۰۰	۱۰.۷۲۸	.۴۶۸	.۰۵۶	.۴۹۲	اجماع محوری

منبع: یافته های پژوهش، ۱۳۹۷.

نتایج مربوط به ضرایب تأثیر رگرسیونی متغیرهای مستقل با ضریب بتای مثبت نشان می دهد که تغییر یک انحراف استاندارد در شاخص های حکمرانی خوب شهری سبب تغییر یک انحراف استاندارد در متغیر زیست پذیری شهری می شود. بیشترین تأثیر را متغیر شفافیت با بتای ۰,۶۰۷ دارد و بعد از آن شاخص عدالت (۰,۵۹۳)، مسئلیت پذیری (۰,۵۱۳)، کارایی (۰,۴۹۶)، اجماع محوری (۰,۴۶۸)، پاسخگویی (۰,۴۲۵)، مشارکت (۰,۴۲۱)، و قانونمندی (۰,۳۷۴). قرار دارند. در این آزمون شاخص های با سطح خطای کوچک تر از ۰,۰۱ معنی دار می باشند.

نتیجه گیری:

وجود شیوه های سنتی، متمرکز، بخشی و ناکارآمد مدیریت شهری و ناتوانی بخش های عمومی مانند شهرداری ها و کمبود بودجه های دولتی در نبود سرمایه گذاران بخش خصوصی و مشارکت شهروندان سبب ایجاد مسائل زیادی از جمله افزایش فقر، بیکاری، آسیب های اجتماعی، گسترش سکونتگاه های غیررسمی، توزیع ناعادلانه خدمات، افت زیرساخت ها، آلودگی، ترافیک و سایر مشکلات اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی شده است که نتیجه آن کاهش کیفیت زندگی و زیست پذیری شهرها است. در اواخر قرن بیستم در ادامه رویکردهای توسعه پایدار شهری، شیوه نوین مدیریت شهری یعنی حکمرانی خوب شهری به منظور اصلاح و بهبود مدیریت شهری بخصوص در کشورهای در حال توسعه با هدف کاهش مسائل مذکور پیشنهاد شده است. این رویکرد با مشارکت همه گروه ها و شهروندان سعی در افزایش کیفیت زیست در شهرها دارد. زیست پذیری شهری وضعیت شهرها را بر اساس ابعاد مختلف اجتماعی، اقتصادی، کالبدی، زیست محیطی ارزیابی

^۱ ضریب تعیین به مجدد ضریب همبستگی گفته می شود که میزان تبیین واریانس و تغییرات متغیر وابسته توسط مجموعه متغیرهای مستقل را نشان می دهد. مقدار این ضریب نیز بین صفر تا ۱ متغیر است که هر چه به سمت ۱ میل کند، نشان از آن دارد که متغیرهای مستقل توانسته اند مقدار زیادی از واریانس متغیر وابسته را تبیین کنند و بر عکس هرچه به صفر نزدیک تر باشد، دلالت بر نقش کم متغیرهای مستقل در تبیین واریانس متغیر وابسته دارد.

می‌کند. مطلوبیت و ارتقاء این ابعاد بدون وجود مدیریت شهری کارآمد امکان‌پذیر نیست. از آنجاکه شهر بوشهر نیز با چالش‌های مذکور مواجه است و حکمرانی خوب شهری می‌تواند ضمن تقویت فرآیند توسعه شهری، زمینه و محیط مناسبی را برای ارتقاء کیفیت زیست شهروندان فراهم نماید، لذا در این مقاله به سنجش و ارزیابی تأثیر شاخص‌های حکمرانی خوب شهری بر زیست پذیری پرداخته شده است. نتایج حاصله نشان می‌دهد وضعیت شاخص‌های حکمرانی خوب شهری (با میانگین ۲/۲) در شهر بوشهر نامناسب است و شهروندان بر این موضوع اتفاق نظر دارند که هیچ‌کدام از شاخص‌های حکمرانی خوب شهری در بدنۀ مدیریت شهری بوشهر تحقیق نیافته است. نتایج بررسی وضعیت شاخص‌های زیست‌پذیری نشان می‌دهد که وضعیت بعد اقتصادی و زیستمحیطی در شهر بوشهر نامناسب است و شاخص‌های امنیت فردی و اجتماعی، پیوستگی و تعلق مکانی و مشارکت و همبستگی از بعد اجتماعی بالاتر از ۳ محاسبه شده است. این نتیجه می‌تواند از یک طرف ناشی از نرخ بالای بیکاری، پایین بودن کیفیت امکانات و خدمات زیرساختی و دسترسی پایین به حمل و نقل عمومی، سرانه پایین فضای سبز و کیفیت نازل بهداشت محیط، از جمله دفع غیربهداشتی زباله و فاضلاب شهری و از طرفی حاصل سطح نسبتاً بالای امنیت فردی و اجتماعی، حس تعلق و دلبستگی، حفظ فرهنگ بومی و مراسمات سنتی و پاییندی به حقوق شهری دانست. نتایج تحلیل همبستگی بیان‌کننده این موضوع است که بین شاخص‌های حکمرانی خوب شهری و زیست‌پذیری در شهر بوشهر همبستگی ضعیف تا متوسطی وجود دارد. سپس برای بررسی تأثیر شاخص‌های حکمرانی خوب شهری بر زیست‌پذیری در شهر بوشهر از رگرسیون استفاده گردید. ضریب تعیین ۵۲ درصدی آماره تحلیل رگرسیون نشان دهنده تأثیر ۵۲ درصدی متغیر مستقل (حکمرانی خوب شهری) بر متغیر وابسته (زیست‌پذیری شهری) است. سطح معناداری $sig=0.000$ به دست آمده نیز حاکی از معنادار بودن آن در سطح ۹۹ درصد بوده و این بدان معناست که بین میزان حکمرانی خوب شهری و زیست‌پذیری رابطه معناداری وجود دارد. میزان تأثیرگذاری متغیر مستقل بر متغیر وابسته با ضریب بتای مثبت نیز بیانگر رابطه مثبت بین این دو متغیر است؛ یعنی با افزایش یکی دیگری نیز افزایش می‌یابد که در این تحقیق مشخص گردید تغییر یک انحراف استاندارد در شاخص‌های حکمرانی خوب شهری سبب تغییر یک انحراف استاندارد در متغیر زیست‌پذیری شهری می‌شود. نتایج کلی پژوهش با نتایج پژوهش‌های شریف زادگان و قانونی (۱۳۹۶)، سجادی (۱۳۹۶) مشکینی و مؤذن (۱۳۹۲)، حمیدی و همکاران (۱۳۹۴)، رضوی زاده (۱۳۹۵) احد نژاد و جعفری (۱۳۹۶) کوین و فنگ (۲۰۱۶)، بداج و دایمنیکا (۲۰۱۷)، بلانس (۲۰۰۸) بر نقش حکمرانی خوب شهری بر توسعه پایدار، توسعه پایدار شهری و کیفیت زندگی تاکید کرده اند که منجر به تحقق شهر زیست‌پذیر می‌گردد، همسو می‌باشد. در این رابطه باید گفت با توجه به اینکه حکمرانی خوب شهری یکی از اصول دستیابی توسعه پایدار شهری است و منجر به تحقق ابعاد توسعه پایدار بهویژه اجتماعی و اقتصادی می‌شود تقویت و اجرای شاخص‌های این رویکرد در شهر بوشهر با توجه به وضعیت نامناسب زیست‌پذیری در این شهر ضروری است. شهر بوشهر با توجه به وجود محله‌های فقیرنشین و حاشیه‌نشین و افزایش نابرابری در خدمات و امکانات شهری نیاز بیشتری به اجرای شاخص عدالت محوری دارد.

طبق بیان Kaufmann (۲۰۰۵)، شاخص مشارکت به تدبیر حکومتی جهت افزایش مشارکت شهروندان در تصمیم‌گیری، نظارت و ارزیابی بهویژه گروه‌های فقیر و سکونتگاه‌های غیررسمی اشاره دارد. این بخش ارتباط نزدیکی با شاخص شفافیت و مسئولیت‌پذیری مقامات شهری برای افزایش دسترسی شهروندان به اطلاعات و مکانیسم‌های برای ارتقای حقوق شهروندان است. تنها زمانی که اطلاعات در دسترس است مشارکت در تصمیم‌گیری، نظارت و ارزیابی امکان‌پذیر می‌شود. با توجه به اینکه، متغیر حکمرانی خوب شهری به عنوان متغیر مؤثر بر زیست‌پذیری شهری بیان گردید بنا بر این لازم است تا پیشنهادهای ارائه در راستای تقویت این متغیر بیان گردد:

- ایجاد سامانه‌های اطلاع‌رسانی در رابطه با طرح‌ها و قراردادها و انتشار مستمر اطلاعات و حق دسترسی همه شهروندان به آن
- بستر سازی جهت افزایش مشارکت شهروندان در طرح‌های توسعه شهری
- ارزیابی و نظرخواهی مستمر از شهروندان در رابطه با فعالیت‌های شهرداری و شورای شهر
- استفاده از زنان در پست‌های مدیریتی بهویژه مدیریت شهری
- استفاده از نیروی متخصص و کارشناس در بدنه مدیریت شهری
- اولویت‌دهی به برنامه‌های خدمات رسانی و طرح‌های شهری جهت افزایش خدمات در محلات محروم جهت بهبود شاخص عدالت اجتماعی و برابری شهروندان در حق دستیابی به فرصت‌های اقتصادی و امکانات و خدمات عمومی و دولتی
- برگزاری جلسات مدیران با مردم برای بیان مشکلات شهر و رسیدن به اجماع در مورد برنامه‌های توسعه شهری
- تهیه برنامه‌ها و ایجاد زیرساخت‌های لازم در راستای بهبود وضعیت شغلی و درآمدی شهروندان
- تأمین امنیت سرمایه‌گذاری، ساده‌سازی، صراحت و ثبات در تصمیمات اقتصادی و برخورداری از اقتصاد شفاف و رقابتی با هدف به حداقل رساندن مشارکت آحاد جامعه در فعالیت‌های اقتصادی

منابع و مأخذ:

۱. احمد نژاد، محسن و مینا جعفری، (۱۳۹۶)، بررسی اثرات حکمرانی خوب در افزایش کیفیت زندگی شهری (مطالعه موردی: کوی اندیشه شهر زنجان)، اولین همایش اندیشه‌ها و فناوری‌های نوین در علوم جغرافیایی، زنجان، گروه جغرافیای دانشگاه زنجان.
۲. برکپور، ناصر؛ اسدی، ایرج (۱۳۹۰)، مدیریت و حکمرانی شهری، انتشارات دانشگاه هنر، تهران.
۳. برکپور، ناصر، اسدی، ایرج، (۱۳۸۸)، مدیریت و حکمرانی شهری، چاپ اول، تهران، انتشارات دانشگاه هنر.
۴. تقوایی، عباس، تاجدار، رضا (۱۳۸۸) (درآمدی بر حکمرانی خوب شهری در رویکردی تحلیلی، فصلنامه مدیریت شهری، شماره ۴۳).
۵. حمیدی، اکبر؛ لیلا محمدی کاظم‌آبادی و رقیه قاسمی، (۱۳۹۴)، بررسی و ارزیابی تأثیر حکمرانی شایسته در توسعه پایدار شهری مطالعه موردی: شهر سردرود، سومین کنگره بین‌المللی عمران، معماری و توسعه شهری، تهران، دبیرخانه دائمی کنگره بین‌المللی عمران، معماری و توسعه شهری، دانشگاه شهید بهشتی.
۶. خراسانی، محمدمأمين (۱۳۹۵)، تأملی در مفهوم زیست پذیری، شناخت، سنجش و رویکردها، دوماهنامه پژوهشی در هنر و علوم انسانی، سال اول، شماره ۲.
۷. رشیدی ابراهیم حصاری، اصغر؛ موحد، علی؛ تولایی، سیمین؛ موسوی، میر نجف (۱۳۹۳). تحلیل فضایی منطقه کلان‌شهری تبریز با رویکرد زیست‌پذیری، فصلنامه علمی - پژوهشی فضای جغرافیایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر، سال شانزدهم، شماره ۵۴ صص ۱۵۵-۱۷۶.
۸. رضوی زاده، الهام، (۱۳۹۵)، بررسی تأثیر حکمرانی خوب شهری بر کیفیت زندگی شهری (مطالعه موردی: شهر مرند)، سومین کنفرانس علمی پژوهشی افق‌های نوین در علوم جغرافیا و برنامه‌ریزی معماری و شهرسازی ایران، تهران، انجمن توسعه و ترویج علوم و فنون بنیادین.
۹. رهنمايي، محمدتقى؛ كشاورز، مهناز(۱۳۸۹)، بررسى الگوی حکمرانی خوب و نقش دولت در مدیریت و اداره امور شهرها در ایران، دو فصلنامه جغرافيا و برنامه ریزی منطقه‌ای، سال اول، بهار و تابستان.

۱۰. سasanپور، فرزانه (۱۳۹۲). اصول و ویژگی‌های شهر زیست‌پذیر، اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار- تهران.
۱۱. سجادی، زیلا، یارمرادی، کیومرث، کانونی، رضا، حیدری، مرتضی (۱۳۹۶) نقش حکمرانی شایسته در ارتقا کیفیت محیط‌زیست شهری از دیدگاه ساکنان، مطالعه موردی: محله باغ فردوس منطقه یک شهر تهران، دو فصلنامه پژوهش‌های بوم‌شناسی شهری، سال هشتم، شماره ۱، صص ۹۵-۱۰۸.
۱۲. شریف زادگان محمدحسین، قانونی، حسین (۱۳۹۶) تحلیل رابطه حکمرانی خوب کشورها و کیفیت زندگی شهرها، فصلنامه علمی و پژوهشی رفاه اجتماعی، سال ۱۷، شماره ۶۶، صص ۱۶۶-۲۲.
۱۳. شکوهی، محمد اجزاء، مؤمنی، میرزا (۱۳۹۲)، بررسی میزان آگاهی شهروندان از خدمات رسانی شهرداری و تأثیر آن بر مشارکت در محله هاشمیه شهر مشهد، اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار، اسفندماه ۱۳۹۲، تهران.
۱۴. صالحی، ر. (۱۳۹۲)، ارزیابی و تحلیل رابطه بین سرمایه اجتماعی شهری و حکمرانی شهری، مطالعه موردی: شهر نسیم شهر، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم زمین دانشگاه شهید چمران اهواز.
۱۵. کاظمیان، غلامرضا (۱۳۸۶) درآمدی بر الگوی حکمرانی شهری، جستارهای شهرسازی، شماره ۱۹-۲۰، تهران. انتشارات مهندسان مشاور فرهنگ.
۱۶. مشکینی، ابوالفضل، پورموسوی، سیدموسی، مؤذن، شهراب (۱۳۹۳). ارزیابی الگوی مدیریت محله مبتنی بر شاخص‌های حکمرانی مطلوب شهری، فصلنامه مطالعات شهری، شماره ششم، صص ۳۱-۴۴.
۱۷. مشکینی، ابوالفضل، مؤذن، سمیه (۱۳۹۳)، تحلیل حکمرانی مطلوب شهری در پایداری شهرها مطالعه موردی: عجب شیر.
۱۸. نویری، نازک، رحیمی، محمد (۱۳۸۹) حکمرانی خوب یک ضرورت تردیدناپذیر، دانش شهر شماره ۱۱، مرکز مطالعات برنامه‌ریزی شهر تهران، صص ۱-۴۸.
19. Aubut, J., (2004). *The good governance agenda: who wins and who loses. Some empirical evidence for 2001*. LSE, Development Studies Institute, London, DESTIN Working Paper No. 04-48
20. Badach, J., & Dymnicka, M. (2017, October). Concept of 'Good Urban Governance' and Its Application in Sustainable Urban Planning. In IOP Conference Series: Materials Science and Engineering (Vol. 245, No. 8, p. 082017). IOP Publishing.
21. Blanes, J. P. (2008). Key governance principles underpinning urban sustainable development planning and management. *WIT Transactions on Ecology and the Environment*, 117, 55-65.
22. Cities plus (2003) "A sustainable urban system": the long term plan for greater Vancouver, cannada, cities plus
23. Devas, N., Amis, P., Beall, J., Grant, U., Mitlin, D., Rakodi, C., & Satterthwaite, D. (2001). *Urban governance and poverty: lessons from a study of ten cities in the South*. University of Birmingham, International Development Department.
24. Dollarhide, C. T., Mayes, R. D., Dogan, S., Aras, Y., Edwards, K., Oehrman, J. P., & Clevenger, A. (2018). Social Justice and Resilience for African American Male Counselor Educators: A Phenomenological Study. *Counselor Education and Supervision*, 57(1), 2-17.
25. Howley, Peter & Scott, Mark & Redmondb, Declan (2009), Sustainability versus liveability: an investigation of neighbourhood satisfaction, *Journal of Environmental Planning and Management*.
26. Kaufmann, D.; Leutier, F. and Mastruzzi, M. (2005) *Governance and the City: An Empirical Exploration into Global Determinants of Urban Performance*, Policy Research Working Paper 3712, and Washington: World Bank
27. Kevin, N. H., & Feng, L. J. (2016). *Urban Governance Indicators and Quality of Life in Congo: Case study of Brazzaville*. Journal of Studies in Social Sciences, 15(2).
28. Landry, C., (2000): *Urban Vitality: A New source of Urban Competitiveness*, Prince Claus fund journal, ARCHIS issue *Urban Vitality / Urban Heroes*.

29. Lennard, H, L. (1997) "principles for the livable city" in lennard, S.H, S von ungern sternberg, lennard, eds. making cities livably. International making cities livably conferences. California, USA: Gondolier press.
30. Lockwood, M. (2010). Good governance for terrestrial protected areas: A framework,
31. Lynch, K (1961), image of the city. Cambridge ma: mit press Lynch, K (1981), Goog city form. Cambridge ma: mit press.
32. National Association of regional councils (2010) the livable communities A et, available: www.narc.com principles and performance outcomes. Journal of environmental management, 91(3), 754-766
33. Song, Yang (2011), A Livable City Study in China; Using Structural Equation Models, Thesis submitted in Statistics, Department of Statistics, Uppsala University;
34. Surface Transportation Policy Partnership (STPP) (2006), from the margins to mainstream: A guide to transportation opportunities in your community, final edition;
35. Timmer and Seymoar (2005), the livable city the world urban forum 2006, vancouver, Canada International center for sustainable cities.
36. UNDP, (1997). Defining Core Characteristics of Good Governance, United Nations Development Programme, Management Development and Governance Division, Strengthening Capacity for People-Centred Development, UNDP, and New York.
37. Veenhoven, R & Ouwendael, P (1995), livability of the welfare state: appreciation – of – life and length – of life in nations varying in state – welfare effort, social indicators Research
38. VIPI (2004), online TDM encyclopedia, victoria transport policy institute: www.vtpi.or
39. Zhang, H. et al, 2011, Lovable City: Maintaining our Beliefs While Living in a Changing World and Building Towards a Better Society, Proceedings Real Corp 2011 Tagungsband 18-20 May 2011, Essen, It's Available at: <http://www.corp.at>

Archive of
www.SID.ir